

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Asiaticae Historiae Societatis Iesv Pars ...

Libris Quatuor Consequentibus Pertexens, Quae post beatum S. Xaverij
Obitum Soc. Patres ad Dei gloriam in iisdem Prouinciis gessere

Bartoli, Daniello

Lvgdvni, 1667

38. P. Lud. Froes Meacum venit Cubosamam Imper. adit.

urn:nbn:de:hbz:466:1-11445

Et poterant quidem hi fructus operæ, laborum solari tædia, quos Meaci obibat Villela, nisi solitudo visa illi foret intolerabilis, non quod ipse optaret, in quem ærumnas, & merita partiretur, sed quod sextum iam annum careret Sacerdote qui consentienti aures daret, quamobrem vrgenti sapius, assensit tandem Turrianus, & P. Ludouicum Froes, F. Almeida socio ad illum destinavit, Froem cum illo permanfurum; Almeida inspecto, & cognito Christianitatis illius statu reuersurum, longum fuit iis iter, & difficultatibus infestum, nam vsque à Firando Funaium, prope omnes lustravit oræ maritimæ Christianos, & atrox illic hiems ancipitem fecerat, & lentam nauigationem: à die Nouembris decimo anni 1564. terra, marique diu iactati, ad vigesimum septimum Ianuarij subsequenti, Sacaium subierant, vbi breui moratum Almeida lethalis afflixit valetudo ex qua illum haud tam remedia imbecilla, & pauca, quam Christianorum illorum sanctæ preces & curatio sedula restituere sanitati, peragratis inde tractus illius Christianis, quarto post mense cursum flexit; Gotique, quod dictum superius, insulas appulit, Christianæ doctrinæ appetentissimas, Froes Meacum prope miraculo peruenit; Ozachæ Sacaium & Meacum inter, tantum non ab Ethnicis occisus. Pridie quam is Ozacham intraret, qui anno 1565. in Febr. Calendas incidit, nouum Iapones inibant annum, quem Lunæ cursu metiuntur, solentque lege inuolabili, viri Principes in aulam vndique conuenire tam sacri quam laici, & Regem muneribus venerari, pannis sericis quidam, nonnulli, attalicis, armis pretio & forma insignibus, & quibus cuique maxime cordi est. Minus opulenti flabellū inauratum, vel quaterniones decem cartæ, quam Iapones & Sinæ ex arundinis conterunt medulla velut Gossipina, subtilissimam, nec rumpi facilem, tamen adeo amplam, vt eius folia viderimus instar lecticarij lintei, luduntque in ea tingenda, colore vno vel pluribus; & solo sæpe viuido roseo, styli, & scripturæ capaci: Maestate porò Cubosamæ admittentis hæc suorum dona, fastuosior nulla est, præter proceres magnos accessus ad illum tunc patet nemini, quamuis aureum orbem dono ferat, sedet ampla in aula, natiua ex cedro, pannis aureis vestita, gummitione exquisita circumlita velut ex Sandaracino diluto, & attalicis instrata operis elegantis, in quibus mirè excellunt Iapones: illic tanquam alter in terris Deus munera exiepit oblata; responso, aut verbo dignatur neminem; si cui libuerit præter morem fauere, hunc respicit, & flabellum quod tenet, in eum modicè inclinat, præterea nihil Villelæ quoque aulicorum fauor præbebat ad illum aditum anni cuiusque Luna prima; sistebat se illi modo in linea castula, & stola; modo alio cultu, & (quod Imperatoria maiestas, Christianaque poscebat dignitas) semper venerabili & spectando. Eam ob rem, & Froem salutandum, ex arce Imori Meacum se contulit; Inducuntur ambo ad Cubosamam à se. Eturæ mensariæ Præfecto; apparet nigra in veste Froes, sed decenti, & graui; ornatu Villela magis extraneo, superindutus apertam antierius chlamydem laxioribus distentam manicis, coloratis subsutam, visendam

38.
P. Lud. Froes
Meacum ve-
nit Cubosa-
mam Imper.
adir.

nouitate quam composuerat ipsemet & inusitata obsoletarum vestium concinnatione, quæ illi fortuito in manus venerant, tantumque arrisit ornatus nouitas Cubosamæ, vt dimisso humaniter Viliela, inspiciendam iterum Chlamydem ex eo quæri mandauerit, inde Reginam; & matrem Cubosamæ salutatum ducuntur, visumque iis aulicum gynæceum, cœnobio quàm aulæ similis, tantum illic silentij, modestiæ, ordinis, inter honorarias fœminas, quibus Reginam seniolem, habitu, omnique specie, velut apud nos antistitam præesse iudicasset, accepit illos innixa lararij foribus, splendide ornati, prostante in ara, infantis Amidæ statua, diademate coronati, & circum aureis præcincti radiis. Delata pro more, munuscula, quaterniones cartaceos, & flabellum, iis grati animi suscepit argumentis, vt edi maiora erga Principes non possent, nempe illa primum liquoris nescio quid libauit, hinc per aulæ suæ puellas, Patribus porrexit eandem pateram ad bibendum. Etsi autem ab aula nihil cuperent (quo ipso ad cuncta obtinenda nihil ominatiùs) sed fuit inæstimabilis pretij, beneuolentiæ singularis tam honorifica significatio, quod indiceret Bonziis vel inuitis nostrorum venerationem, & eorum sedem Meaci firmius stabiliret, quos inde Bonziji tantoperè moliebantur excutere: sed enim omnis hæc faustitas augustis finibus clausa est. Dum enim Iaponiam multi Reges distractam possiderent, nulla vsquam Regna volubilius dominos mutarunt, factionibus publicis redigentibus in proletarios, qui nudius tertius cum summo imperio regnabant; sic post quatuor menses, sua cum aula Cubosamam, & lætas Patrum expectationes cum vrbe Meaco, subitus turbo pessum dedit.

39.
Cubosamæ
exercitus.

Erat Cubosamæ moderatum ingenium, & mite; qui tamen arte prudentiæ, procul metu & armis, annos octodecim, gaudebat alta Regni sui pace. Duos Regni Principes administratos, insani agebant impetus, Mioxindonom vsurpati per vim Cauaci seu Regem, seu magis tyrannum; & Daiondom hominem ferum, natumque proditioni quam machinatus est, illum totius imperij moderatorem summum; hunc inferiori gradu, sed nobilitate plusquam parem, simulatorem verò fidelis clientelæ tam doctum, vt sagacissimo licet Cubosamæ nunquam suboluerit eius proditio: quicquid verò tandem Domini sui nece ambitet parricida, secleris socium Mioxindonom adsciuit, & coniurato vterque facinore, in vnum arrectus oportunitatis articulum hiabat, quem ipse Cubosama incautus obtulit, Mioxindonom attollens in superiorem dignitatis gradum: huius enim honoris magnificentius agenda gratia Mioxindonus crimen dissimulans, militum duodecim millia secum duxit, velut aciem primam, quam Daiondomus proditionis auspex sequebatur; metatusque Meaco non plus leuca campum; per vnum e suis Cubosamam inuitat, dignaretur sua præsentia prandium, quod ei grati ob recentem honorem animi, & deuota in æuum fidei exile indicium instruxerat, amens qui crederet Cubosamam tam fore stolidè securum, vt non cogitaret, quid ingens exercitus